

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
Dubrovnik, Dr. Ante Starčevića 23

Posl. br. Povrv-41/2026-150

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Dubrovniku, u ime Republike Hrvatske, po sutkinji tog suda Katarini Franković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja SANITAT DUBROVNIK d.o.o., OIB: 99080716453, Ulica Marka Marojice 5, Dubrovnik, zastupan po punomoćniku Marku Rašici, odvjetniku u Dubrovniku, uz sudjelovanje umješača na strani tužitelja GRAD DUBROVNIK, OIB: 21712494719, Pred Dvorom 1, Dubrovnik, protiv tuženika GULLIVER TRAVEL d.o.o., OIB: 25636115130, Obala Stjepana Radića 25, Dubrovnik, zastupan po punomoćniku Anti Kačiću, odvjetniku u Dubrovniku, radi utvrđenja tražbine od 82.049,24 eura , na glavnoj raspravi održanoj i zaključenoj dana 11. svibnja 2026. godine u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Maris Ficović, odvjetnice u OD Rašica & partneri d.o.o. i zamjenika punomoćnika tuženika Roberta Bačić, odvjetnika u Dubrovniku i punomoćnika umješača Ivana Vrhovac, mag.iur. s položenim pravosudnim ispitom zaposlen kod umješača, objavljenoj dana 15. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi: Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja SANITAT DUBROVNIK d.o.o., Dubrovnik, Ulica Marka Marojice 5, OIB: 99080716453, prema tuženiku GULLIVER TRAVEL d.o.o., Dubrovnik, Obala Stjepana Radića 25, OIB: 25636115130 u ukupnom iznosu od 859.666,53 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u postupku izvanredne uprave nad društvom AGROKOR d.d. Zagreb, OIB: 05937759187 i njegovim ovisnim i povezanim društvima (između kojih je i ovdje tuženik) broj St-1138/17 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu a koja tražbina sadržava:

- iznos od 618.200,00 kn koji predstavlja glavnica po utuženim računima br. 201411 od 30.04.2014.g. u iznosu od 800,00 kn s dospijećem 30.04.2014.g. ; br. 201458 od 21.05.2014. u iznosu od 30.000,00 kn s dospijećem 21.05.2014 g.. ; br. 201439 od 05.06.2014.g. u iznosu od 57.800,00 kn s dospijećem 05.06.2014.g.; br. 2014238 od 11.07.2014.g. u iznosu od 83.600,00 kn s dospijećem 11.07.2014.g.: br. 2014346 od 08.08.2014.g. u iznosu od 125.000,00 kn s dospijećem 08.08.2014.g.; br. 2014429 od 09.09.2014. u iznosu od 107.000,00 kn s dospijećem 09.09.2014.g. ; br. 2014508 od 09.10.2014.g. u iznosu od 153.600,00 kn s

dospijećem 09.10.2014.g.; br. 2014608 od 07.11.2014.g. u iznosu od 60.400,00 kn s dospijećem 07.11.2014.g. na ime neplaćene naknade za zaustavljanje i parkiranje autobusa u zoni posebnog prometnog režima u Dubrovniku;

- iznos od 152.420,42 kn koji predstavlja zakonsku zateznu kamatu obračunatu na svaki pojedini dospjeli iznos dospjeli iznos utuženih računa br. 201411 od 30.04.2014.g. u iznosu od 800,00 kn s dospijećem 30.04.2014.g. ; br. 201458 od 21.05.2014. u iznosu od 30.000,00 kn s dospijećem 21.05.2014 g. ; br. 201439 od 05.06.2014.g. u iznosu od 57.800,00 kn s dospijećem 05.06.2014.g.; br. 2014238 od 11.07.2014.g. u iznosu od 83.600,00 kn s dospijećem 11.07.2014.g.: br. 2014346 od 08.08.2014.g. u iznosu od 125.000,00 kn s dospijećem 08.08.2014.g.; br. 2014429 od 09.09.2014. u iznosu od 107.000,00 kn s dospijećem 09.09.2014.g. ; br. 2014508 od 09.10.2014.g. u iznosu od 153.600,00 kn s dospijećem 09.10.2014.g.; br. 2014608 od 07.11.2014.g. u iznosu od 60.400,00 kn s dospijećem 07.11.2014.g. počevši od prvog dana nakon dospijeća svakog pojedinog utuženog računa pa do dana otvaranja postupka izvanredne uprave 10.04.2017.g.;

- iznos od 14.375,00 kn koji predstavlja ovršne troškove po rješenju o ovrsi posl.br. Ovr-3263/2014 od 29.prosinca 2014.g. javnog bilježnika Luce Bronzan iz Dubrovnika,

- iznos od 2.949,23 kn koji predstavlja zakonsku zateznu kamatu obračunatu na ovršni trošak od dana dospijeća 29.12.2014. pa do dana otvaranja postupka izvanredne uprave 10.04.2017.g.,

- iznos od 71.721,88 kn koji predstavlja parnični trošak nastao do otvaranja postupka izvanredne uprave 10.04.2017.g.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi parnični trošak tuženiku u iznosu od 66.333,77 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Luce Bronzan iz Dubrovnika, Dr. Ante Starčevića 24, posl. br. Ovr-3263/14 od 29. prosinca 2014. godine obvezan je tuženik tada kao ovršenik, platiti tužitelju tada kao ovrhovoditelju, iznos od 618.200,00 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka kako je to specificirano u navedenom rješenju o ovrsi.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je tada kao ovršenik, pravodobno izjavio prigovor navodeći, u bitnom, da ne postoji obveznopравни odnos temeljem kojeg bi tužitelj tada ovrhovoditelj mogao osnovano tražiti od ovršenika isplatu zahtijevanog iznosa, a da obveza plaćanja zahtijevanog iznosa nije utemeljena na zakonu, ni na nekom drugom propisu koji je donesen u skladu sa zakonom.

3. Rješenjem ovoga suda posl.br. 18 Povrv-730/15 od 09. listopada 2015. godine stavljeno je izvan snage predmetno rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje, te je određeno da će se postupak nastaviti voditi kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj u podnescima predlaže o otpočetoj parnici obavijestiti treću osobu Grad Dubrovnik, Dubrovnik, Pred Dvorom 1, te je sud u smislu čl. 211. st.1. Zakona

o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 57/11, 148/11, 25/13,89/14, dalje u tekstu ZPP) po navedenom prijedlogu i postupio dopisom od 11. studenog 2015. godine obavještavajući treću osobu Grad Dubrovnik o otpočetoj parnici. Na pripremnom ročištu održanom 04. travnja 2015. godine raspravnim rješenjem sud je dopustio Gradu Dubrovniku sudjelovati u ovom postupku u svojstvu umješaka na strani tužitelja. U smislu čl. 206. ZPP-a osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije može se pridružiti toj stranci.

5. Presudom Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj Povrv-730/15 od 7. listopada 2016. ukinut je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javne bilježnice Luce Bronzan iz Dubrovnika, poslovni broj Ovr-3263/14 od 29. prosinca 2014. i odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu 618.200,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca svakog pojedinačnog iznosa glavnice do isplate, kao i trošak ovršnog postupka sa zateznom kamatom od donošenja rješenja o ovrsi do isplate (točka I. izreke) te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak od 44.312,50 kn, dok je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška od 7.137,50 kn (točka II. izreke).

6. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pod posl.br. 67 PŽ-1788/2020-4 od 1. veljače 2022. je rješenjem ukinuo presudu Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj Povrv-730/15 od 7. listopada 2016. u točki I. i dijelu točke II. njene izreke kojim je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 44.312,50 kn, i predmet u navedenom dijelu vratio ovom sudu na ponovno suđenje. Nakon ponovljenog suđenja Trgovački sud u Dubrovniku je donio presudu posl.br. Povrv-27/2022-127 od 21. kolovoza 2025, te je po žalbi Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pod posl.br. PŽ-492/2026-2 od 4. ožujka 2026. je rješenjem ukinuo presudu Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj Povrv-27/2022-127 od 21. kolovoza 2025 i predmet u navedenom dijelu vratio ovom sudu na ponovno suđenje. Trgovački sud u Dubrovniku je ponovio suđenje po uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

7. Tužitelj tijekom postupka navodi, u bitnom, da je isti trgovačko društvo za komunalne poslove u većinskom vlasništvu Grada Dubrovnika pozivajući se na čl. 54. st. 2. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, te da tužitelj postupa sukladno odlukama tijela jedinice lokalne samouprave objavljenim u službenom glasniku, te vrši naplatu naknade za zaustavljanje turističkih autobusa u zoni posebnog prometnog režima, a pozivajući se kao osnov takvog postupanja na članak 35. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, članak 5. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, članak 29. stavak 1. točka 7. Zakona o financiranju jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, te članak 32. Statuta Grada Dubrovnika. Grad Dubrovnik da je donio Odluku o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnoga prometnog režima kojom se uređuje zaustavljanje i parkiranje turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u širem području oko Povijesne jezgre Grada Dubrovnika. Nastavno navodeći da se radi o jednoj zoni posebnog prometnog režima na području Grada Dubrovnika koje je Grad Dubrovnik odredio zbog čestih prometnih kolapsa i zastoja uzrokovanih zaustavljanjem turističkih autobusa i iskrcavanjem putnika na tom predjelu. Nadalje navodeći da sukladno aktima tijela jedinice lokalne samouprave po prometnom projektu i suglasnosti MUP-a postoji i provodi se obveza

plaćanja naknade za zaustavljanje turističkih autobusa u toj povijesnoj zoni posebnog prometnog režima, a tu naknadu da u ime Grada Dubrovnika na temelju propisa objavljenih u službenom glasniku naplaćuje tužitelj. Vozači autobusa za koje je odgovoran tuženik da su odbili platiti naknadu kojom prilikom da je kontrolor zabilježio podatke o svakom zaustavljanju i odmah ih unosio u elektronički sustav tužitelja nakon čega je izdavan račun za predmetna zaustavljanja i dostavljan tuženiku sa specifikacijom, a tuženik da je odbio izvršiti platež po izdanim računima za predmetna zaustavljanja.

8. Tuženik tijekom postupka u bitnome navodi da ne postoji obvezno pravni odnos za naplatu potraživanja, da odluka nije utemeljena na zakonu niti na drugom propisu donesenom u skladu sa zakonom, da obveza nije propisana niti Napatkom niti Odlukom o uređenju prometa na području Grada Dubrovnika, da mogućnost naplate naknade iz čl. 12. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o uređenju prometa na području Grada Dubrovnika za zauzimanje javnih površina odnosno javnih prometnih površina podrazumijeva zauzimanje javne površine u cilju izvođenja radova na tim površinama ili zemljištu i na objektima uz te površine u što se ne može svrstati zaustavljanje na javnim površinama radi obavljanja djelatnosti, da osporavanim aktima nije prethodila suglasnost Ministarstva unutarnjih poslova kako to propisuje Zakon o sigurnosti prometa na cestama, da odredbe Zakona o cestama, Zakona o prijevozu u cestovnom prometu i Zakona o komunalnom gospodarstvu ne predviđaju određivanje i ubiranje naknade za zaustavljanje turističkih autobusa. Tuženik navodi i da zakonom nije predviđeno određivanje i ubiranje naknade za zaustavljanje vozila za koje se tereti tuženik.

9. Tijekom postupka sud je izveo dokaz čitanjem i pregledanjem isprava priloženih spisu, te u prvom ponovljenom postupku saslušanjem svjedoke Mario Gvozden, Miho Gvozdenica i Ferida Avdić te je sud od MUP, PU Dubrovačko neretvanske i sektora za informacijske i komunikacijske sustave zatražio podatke o registriranim vozilima, te su isti udovoljili traženju suda i dostavili DVD sa kojeg su isprintani podaci u datotekama i otpremljeni strankama i umetnuti u spis. (l.s. 365-368), te je sud proveo dokaz vještačenjima po dva vještaka odnosno financijsko knjigovodstveno vještačenje i informatičko vještačenje. Sud je i temeljem članka 233 Zakona o parničnom postupku naložio dostaviti u spis isprave Ugovore s prijevoznicima za razdoblje od travnja do studenog 2014., a koji su vezani za evidenciju dostavljenu od strane MUP-a, Službe za informatiku 19. prosinca 2022., a dostavljeni punomoćniku tuženika 25. siječnja 2023.

10. Predmet spora je tužiteljev zahtjev prema tuženiku za isplatu neplaćene naknade za zaustavljanje turističkih autobusa u zoni posebnog prometnog režima u području oko povijesne jezgre Grada Dubrovnika, sukladno tužiteljevoj Odluci o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnoga prometnog režima koja naknada se odnosi na razdoblje od travnja 2014. do zaključno s mjesecom studeni 2014. (utuženi računi s evidencijama zaustavljanja).

11. Pravno relevantna činjenica koju treba utvrditi u ovom postupku je činjenica, prije svega, postojanja valjane pravne osnove temeljem koje bi tužitelj bio ovlašten naplatiti od tuženika predmetnu naknadu, te da li je i pored valjane pravne osnove

tuženik taj koji je obveznik plaćanja naknade za zaustavljanje i parkiranje turističkih autobusa u zoni posebnog prometnog režima.

12. Među parničnim strankama nije sporno da je tužitelj provodio naplatu naknade za zaustavljanje turističkih autobusa u zoni posebnog prometnog režima i to u utuženom razdoblju temeljem spomenute Odluke o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnog prometnog režima, te da nadzor nad zaustavljanjem i parkiranjem turističkih autobusa i osobnih automobila u navedenoj zoni obavljaju djelatnici trgovačkog društva Sanitat Dubrovnik d.o.o., prometni redari i/ili komunalni redari.

13. Također je iz spisa i pravnih akata jasno da tužitelj utuženu tražbinu temelji na tužiteljevom upravnom aktu: Odluci o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnoga prometnog režima objavljenoj u "Službenom glasniku" tužitelja broj 1/14 i 10/14.

14. Imajući u vidu u tuženikovom prigovoru neposredne primjene zakona zbog nesuglasnosti s Ustavom i zakonom općeg akta jedinice lokalne samouprave koji je pravna osnova obveze koja se u postupku osporava (u daljnjem tekstu; tuženikov prigovor nezakonitosti općeg akta) iznesene razloge do zaključenja prethodnog postupka u predmetnoj pravnoj stvari sud je u odnosu na osporavani upravni akt ispitivao prije svega da li je isti na snazi, a potom da li je tuženikov prigovor nezakonitosti općeg akta dostatno osnovan ili to nije.

15. U odnosu na prigovore tuženika da lokacija na kojoj je temeljem Odluke o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnog prometnog režima Klasa: 363-01/14-09/02, Urbroj: 2117/01-09-14-16 dopušteno zaustavljanje autobusa i iskrcavanje putnika ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama Zakona o cestama, Zakona o sigurnosti prometa na cestama, te odredbama Pravilnika o autobusnim stajalištima kojim su propisani uvjeti za utvrđivanje lokacije i uređenje autobusnih stajališta za istaknuti je da je, suprotno navodima tuženika, donošenju predmetne Odluke kojom je uređena zona posebnog prometnog režima prethodila zakonom propisana procedura (čl. 5. st. 1. t. 6. Zakona o sigurnosti prometa na cestama) ishođenja suglasnosti MUP-a, koja suglasnost MUP-a se odnosila i na Prometni elaborat za regulaciju zaustavljanja i parkiranja turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnog prometnog režima izrađen od strane Fakulteta prometnih znanosti, Sveučilišta u Zagrebu kao sastavni dio predmetne Odluke o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnog prometnog režima. Tako je MUP, PU Dubrovačko-neretvanske dao suglasnost na prijedlog predmetne Odluke o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnog prometnog režima kojom se izmijenio prometni projekt Grada Dubrovnika u načinu zaustavljanja i parkiranja posebne skupine vozila na ulicama Zagrebačkoj, Ulici branitelja Dubrovnika, te na predjelima Pile, Ploče, Iza Grada, Zlatni potok i Sveti Jakov u Dubrovniku, a sukladno prometnom elaboratu izrađenog od Fakulteta prometnih znanosti, Zavod za prometno planiranje, iz Zagreba, Vukeličeva 4, broj FPZ-ZPP-51-2014 iz srpnja 2014. Time je predmetna Odluka o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnog prometnog režima već u svom nacrtu zajedno s predmetnim prometnim elaboratom bila podvrgnuta stručnoj prosudbi i analizi i kao takva dobila potrebitu suglasnost.

16. Slijedom svega navedenog sud je utvrdio da je Odluka o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnoga prometnog režima od 27. i 29. rujna 2014. opći akt (donesen je od strane Gradskog vijeća Grada Dubrovnika kao predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, odnosi se na neograničen broj adresata i objavljen je u javnim glasilima), te da je donesena u zakonom propisanoj proceduri. Također, iz zaglavlja iste proizlazi da je donesena uz prethodnu suglasnost Ministarstva unutarnjih poslova, broj: 511-03-03/2-7/90-2-14 od 25. kolovoza 2014. ("Službeni glasnik Grada Dubrovnika" br. 10/14, 18/15).

17. Stoga je ovaj sud našao neosnovanim tuženikov prigovor neposredne primjene zakona zbog nesuglasnosti s Ustavom i zakonom Odluke o zaustavljanju i parkiranju turističkih autobusa i osobnih automobila (8+1) u zoni posebnoga prometnog režima objavljenoj u "Službenom glasniku" tužitelja broj 1/14 i 10/14 kao općeg akta jedinice lokalne samouprave koji je pravna osnova obveze koja se u postupku osporava.

18. Ostaje činjenica da je navedena odluka važila tijekom cijelog utuženog razdoblja, da nije ukinuta, te da nije ocijenjena nezakonitom, a ni ovaj sud nije našao razloge koji bi predmetnu Odluku činili neustavnom ili nezakonitom u okvirima ovlaštenja ovoga suda za takvu procjenu prilikom ocjene dostatne osnovanosti tuženikovog prigovora nezakonitosti toga općeg akta, koji prigovor je utvrđen neosnovanim.

19. Tijekom parničnog postupka sud je rješenjem poslovni broj P-2502/2019-46 od 17. prosinca 2019. utvrdio da je nastupio prekid postupka na temelju odredbe članka 41. stavka 2. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku („Narodne novine“ broj 32/17.) i članka 212. stavka 8. Zakona o parničnom postupku, jer je tuženik povezano i ovisno društvo dužnika AGROKOR d.d. Zagreb nad kojim je otvoren postupak izvanredne uprave. Tužitelj je nesporno prijavio utuženu tražbinu u postupku izvanredne uprave nad društvom AGROKOR d.d. Zagreb, a tražbina mu je osporena u cijelosti te je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1138/2017 od 15. siječnja 2018. (str. 234. i 264. spisa) tužitelj upućen nastaviti parnični postupak koji je prekinut. Na tužiteljev prijedlog za nastavak postupka rješenjem poslovni broj P-2502/2019-49 od 11. veljače 2020. nastavljen je prekinuti postupak. Nakon što je postupak nastavljen tužitelj je podneskom od 9. ožujka 2022. (str. 320. spisa) uredio tužbeni zahtjev na način da traži utvrđenje da je njegova tražbina prema tuženiku osnovana kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u postupku izvanredne uprave nad društvom Agrokora d.d. Zagreb. Tuženiku se na ročištu održanom 18. svibnja 2022. protivio novom postavljenom tužbenom zahtjevu iz čega proizlazi da se nije protivio preinaci (članak 190. stavak 4. Zakona o parničnom postupku). Tužbu je tužitelj preinačio zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, tako da njegov zahtjev proizlazi iz iste činjenične osnove (članak 191. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

20. Tužitelj tijekom postupka do zaključenja prethodnog postupka ne navodi da bi autobusi koji su se zaustavljali u zoni posebnog prometnog režima bili autobusi u vlasništvu tuženika kao što ne navodi da bi tuženik bio taj koji je zaustavljao

spomenute autobuse. Isto tako tužitelj do zaključenja prethodnog postupka ne navodi tko je vlasnik autobusa koji su se zaustavljali u zoni posebnog prometnog režima, niti iznosi činjenicu da tuženik nije vlasnik autobusa koji su se zaustavljali u zoni posebnog prometnog režima niti da je tuženik preuzeo obvezu plaćanja naknade za zaustavljanje umjesto vlasnika vozila. Tužitelj osporava navode iz prigovora tuženika u kojem prigovoru tuženik navodi da nije parkirao svoja vozila na području Grada Dubrovnika, te u istom podnesku tužitelj predlaže dokaze na uopćenu izjavu da su vozila parkirana na području grada Dubrovnika, a ne na konkretnu okolnost da je tuženik ili parkirao ili koristio autobuse registarskih oznaka u evidenciji zaustavljanja.

21. Iz potvrde MUP-a koju je sud pribavio evidentno je tko je bio vlasnik navedenih vozila iz evidencija, a koja vozila da su na vjetrobranu ili na karoseriji imali znak trgovačkog društva tuženika, te tužitelj tom prilikom navodi kako pretpostavlja da ako su vozila bila u vlasništvu trećih osoba da su isti imali ugovorni odnos o poslovnoj suradnji s pravnim prednikom ovdje tuženika, te da je zato i predložilo vještačenje kako bi se mogla utvrditi navedena činjenica.

22. Sud je izveo dokaz vještačenjem po vještaku financijske struke Romanu Dedović iz društva Kofidenc d.o.o. koji u svom nalazu i mišljenju i usmenom iskazu navodi da nije našao poveznicu između poslovnih partnera tuženika kao prijevoznika u konkretnom vremenskom razdoblju, a da podataka nije došao zbog promjene softwarea.

23. Po prijedlogu tužitelja sud je odredio i vještačenje po vještaku informatičke struke Goordanu Nagy sa zadatkom pregledati informatički sustav tuženika zbog software promjene kojom su evidencije izbrisane te utvrditi može li se doći do izbrisanih podataka prijevoznika koji su vozili za tuženika u utuženom razdoblju (do kojih podataka vještak financijske struke nije došao), te je vještak dostavio nalaz u kojem navodi da na osnovu svih vještaku dostupnih podataka je zaključka kako je napredak tehnologije kroz razdoblje od 2014. do 2025. godine, a samim tim zamjena i nadogradnja hardversko softverskih rješenja tvrtke, onemogućila rekonstrukciju izbrisanih podataka prijevoznika koji su vozili za tuženika u utuženom razdoblju. Vještak navodi da je došlo do promjene tehnologije.

24. U smislu čl. 299. st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, dalje u tekstu: ZPP) stranke su dužne najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica, te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke. U smislu čl. 219. ZPP svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. U smislu čl. 221 a. ZPP, sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

25. Dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve, te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva.

Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijeniti će pravila o teretu dokazivanja. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje je mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

26. Međutim iz od strane tužitelja istaknutih činjenica do zaključenja prethodnog postupka ne proizlazi nedvojbeno da je tuženik neposredno ili preko drugih poslovnih partnera autobusera zaustavljao svoja vozila na području posebnog prometnog režima za koja zaustavljanja se u predmetnom postupku traži naknada od tuženika. Također iz od strane tužitelja istaknutih činjenica ni iz evidencije MUP-a o vlasnicima vozila ne proizlazi da je tuženik vlasnik vozila koja su se zaustavljala na području posebnog prometnog režima za koja zaustavljanja se u predmetnom postupku traži naknada od tuženika.

27. Sud nije dužan utvrđivati činjenice koje stranka nije iznijela, neovisno o tome postoje li odgovarajući dokazni prijedlozi stranaka. Novelom Zakona o parničnom postupku iz 2003. godine kao osnovna metoda za prikupljanje činjeničnog i dokaznog procesnog materijala postala je raspravna metoda pa je slijedom toga dužnost prvenstveno stranaka da iznesu činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predlože dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, dok je sud ovlašten utvrđivati činjenice i izvoditi dokaze, samo ako posumnja da stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (čl.7. st.1. i 2. ZPP-a). Kada bi sud postupio po dokaznim prijedlozima tužitelja tek bi se izvođenjem dokaza došlo do činjenica koje je tužitelj trebao prvo jasno i nedvosmisleno iznijeti a onda i dokazati, a što je u suprotnosti sa svrhom dokazivanja. Samo paušalno iznošenje tvrdnje kako tužitelj pretpostavlja postojanje poslovne veze između tuženika i trećih osoba i to putem odgovarajućih ugovora o poslovnoj suradnji bez jasnog i određenog navođenja do zaključenja prethodnog postupka o kojim trećim osobama se radi (naziv pravne odnosno ime i prezime fizičke osobe koja je vlasnik vozila koja su se zaustavljala) nije bilo moguće izvoditi dokaze koje je predložio tužitelj u predmetnoj pravnoj stvari. Isto je i s ne iznošenjem činjenice da li je tuženik vlasnik vozila koja su se zaustavljala.

28. Sud na prijedlog tužitelja od MUP-a zatražio podatak o vlasništvu vozila koja su se parkirala odnosno zaustavljala u zoni posebnog prometnog režima, a sve prema podacima iz evidencija o parkiranju i zaustavljanju iz spisa. MUP, Policijska uprava Dubrovačko-neretvanska na predmetni spis je dostavila uvjerenje od kojeg se zaključuje da tuženik nije evidentiran kao vlasnik vozila registarskih oznaka kao u evidenciji zaustavljanja u spisu već da je on vlasnik nekih drugih vozila različitih od vozila registarskih oznaka u evidenciji zaustavljanja.

29. Dakle spomenuti podaci koji su dostavljeni od strane Ministarstva unutarnjih poslova koji predstavljaju uz svaku registarsku oznaku vozila naveden podatak o vlasnicima vozila u utuženom razdoblju predstavljaju one podatke koje je tužitelj trebao iznijeti u činjeničnom historijatu svoje tužbe u smislu da iznese činjenicu s kojim konkretno od navedenih vlasnika zaustavljenih vozila iz podataka MUP-a je tuženik bio u poslovnom odnosu i nakon toga takvu činjenicu dokazati. Sve je to

izostalo na strani tužitelja do zaključenja prethodnog postupka na pripremnom ročištu u predmetnoj pravnoj stvari, da bi se isti tek u daljnjim fazama postupka izjasnio da je tuženik u poslovnom odnosu s vlasnicima autobusa iz uvjerenja MUP-a. Takvo iznošenje činjenica nakon zaključenja prethodnog postupka predstavlja zakašnjelo iznošenje činjenica na što su parnične stranke upozorene još u pozivu za pripremno ročište sukladno čl. 299. st.1. tada važećeg Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14). Tužitelj samo pretpostavlja postojanje poslovne veze između tuženika i trećih, te na tu pretpostavku predlože knjigovodstveno-financijsko vještačenje kako poslovnih knjiga tuženika tako i trećih osoba (koje tužitelj do zaključenja prethodnog postupka i dalje sve do dostave od strane MUP-a tablica o vlasništvu zaustavljenih vozila ne imenuje), a nakon što se saznaju podaci o istima predlaže iste i saslušati.

30. Isto tako iz razloga nedostatka činjenične osnove spora koja treba biti jasna i nedvosmislena jer je sud istom vezan (čl. 186. st.1. ZPP), sud se, a prema uputi, upustio u izvođenje dokaza predloženih od strane tužitelja saslušanjem predloženih svjedoka kontrolora zaustavljanja zaposlenika trgovačkog društva Sanitat Dubrovnik d.o.o.

31. Stoga, iz provedenog dokaznog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja, a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog tijekom postupka izvedenog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a) proizašlo je da nije dokazana činjenica da postoji utužena tražbina tužitelja spram tuženika odnosno budući tuženik nije vlasnik vozila za koje se traži plaćanje naknade, a tužitelj do zaključenja prethodnog postupka nije istaknuo činjenicu da je i čime tuženik preuzeo obvezu plaćanja naknade za zaustavljanje i parkiranje tuđih autobusa (autobusa angažiranih autobusera) pa takva nepostojeća činjenica nije mogla biti ni utvrđena.

32. Činjenica što je sud izvodio neke od dokaza na koje mu je ukazao i VTS RH koje je predložio tužitelj bez da je isti prethodno iznio činjenice koje treba dokazati ne može ići na štetu tuženika budući pravila o teretu dokazivanja nisu procesne već materijalno pravne prirode.

33. Stoga je tužbeni zahtjev trebalo odbiti, kako je i odlučeno u točki I. izreke presude.

34. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a. Sud je na temelju do zaključenja glavne rasprave određeno postavljenog zahtjeva tuženika (I.s. 606), sukladno čl. 155. ZPP, vrijednosti predmeta, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022, 126/2022, 138/2023 dalje: OT), našao potrebnim za vođenje ovog postupka troškove i to za zastupanje na ročištima na kojima su se izvodili dokazi ili se raspravljalo o glavnoj stvari 04.04.2016.g., 23.05.2016.g., 12.09.2016.g., 18.5.2022, 25.01.2023, 12.4.2023, 29.5.2024, 17.6.2024, 19.8.2024, 2.10.2024, 14.4.2025, 12.5.2025, 2.6.2025 i 7.7.2025. i 11.5.26. u iznosu od 1444 bodova po ročištu (Tar.br. 9.toč. 1 OT-a) što temeljem Tar.br. 50. OT-a iznosi 2888,00 eura po ročištu, za sastav prigovora na rješenje o ovrsi 1444 bodova (Tar.br. 11.toč. 1. OT-a) što temeljem Tar.br. 50. OT-a iznosi 2888,00 eura, za 2 obrazložena podneska po 1444 bodova (Tar.br. 8.toč. 1. OT-a)

što temeljem Tar.br. 50. OT-a iznosi 2888,00 eura po podnesku. Svi prethodno obračunati iznosi i to: 18 x 2.888 eura, ukupno iznose 51.984,00 eura uvećano za PDV (12.996,00 eura) je 64.980,00 eura te trošak sudske pristojbe za prigovor u iznosu 676,89 eura (Tar.br. 1 st. 3. Zakona o sudskim pristojbama NN 26/03 pročišćeni tekst i NN 125/11, 112/12 i 157/13 i 110/15, dalje ZSP) i sudska pristojba na odgovor na žalbu 331,80 eura i 345,08 eura, pa je stoga prihvaćen zahtjev za troškom u ukupnom iznosu od 66.333,77 eura i odlučeno kao u toč. II izreke.

35. Sukladno zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine 57/22 i 88/22) bilo je nužno iskazati sve iznose u uvodu i izreci odluke i u kunama i u eurima uz fiksni tečaj konverzije od 7,53450.

36. Zbog navedenog, temeljem spomenutih propisa odlučeno je kao u izreci.

U Dubrovniku, 15. svibnja 2026.

Sutkinja:
Katarina Franković

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se izjavljuje Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda, u tri istovjetna primjerka, u roku 15 dana od dana objave presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, a ukoliko nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude od dana primitka prijepisa presude, pozivom na gornji poslovni broj spisa.

Broj zapisa: **9-30888-13955**

Kontrolni broj: **0cc54-e3624-3d578**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.